

საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია

ქართული ენციკლოპედიის ი. აბაშიძის სახელობის მთავარი სამეცნიერო რედაქცია

„თბილისის ცენტრალური ავტოვაგზალი“

„თბილისის ცენტრალური ავტოვაგზალი“ (სააქციო საზოგადოება), მგზავრთა საერთაშორისო და საქალაქთაშორისო სატრანსპორტო მომსახურების ცენტრალური დანესებულება თბილისში. ავტოვაგზლის შენობა აიგო 1970 (არქიტექტორები: რ. კიკნაძე, ვ. ქურთიშვილი, შ. ყავლაშვილი; კონსტრუქტორი რ. შიოლაშვილი; მოზაიკური პანოს – „ავტოტრანსპორტის განვითარება“ – მხატვარი ზ. წერეთელი), ხოლო საექსპლუატაციოდ გადაეცა 1973. იმ პერიოდისათვის იგი სამხრ. კავკასიაში ყველაზე დიდი ავტოსატრანსპ. კომპლექსი იყო. მდებარეობს ქალაქის სამხრ.-აღმ-ით, ორთაჭალის ხიდთან. ტერიტორიის ფართობია 2,5 ჰა, განაშენიანების ფართ. – 1800 მ², სასარგებლო – 7500 მ², სამუშაო – 6500 მ². შედგება მგზავრთა მოსაცდელი დარბაზისაგან, შიდასატრანსპ. ტერიტორიისა და ვაგზლისწინა მოედნისაგან; აქვს აგრეთვე ავტობუსების შესამონშმებელი და სარემონტო უბანი, 60-ადგილიანი სასტუმრო ტრანზიტული მძღოლებისა და მგზავრებისათვის. ავტოვაგზალში არის სამედ. პუნქტი, დედათა და ბავშვთა ოთახი, პოლიციის ოპერმუშაკთა, საერთაშ. და საქალაქთაშორისო სალაპარაკო პუნქტები, ვალუტის გადამცვლელი ჯიხური, საბ.კვების 6 ობიექტი, კაფე-ბარი, საყოფაცხოვრებო მომსახურების ობიექტები, ავტოსადგომი. მგზავრებს ემსახურება ბილეთების წინასწარი გაყიდვისა და დაჯავშნის საღაროები. ავტოვაგზალში დანერგილია თანამედროვე ელექტრონული ტექნოლოგიები. მისი გამტარუნარიანობა საათში 40 ავტობუსსა და 40 მიკროავტობუსს შეადგენს (დღე-ღამეში 18500 მგზავრი). 1995 წლის 1 იანვარს ავტოვაგზალი ჩამოყალიბდა სააქციო საზოგადოებად.

ამჟამად ავტოსადგური ემსახურება საერთაშ. რეისებს ამერბაიჯანის, თურქეთის, ირანის, რუსეთის, საბერძნეთისა და სომხეთის მიმართულებით, ასევე კახეთისა და აჭარის რეგიონებში მიმავალ მგზავრებს. ყოველდღიურად საშუალოდ გადაჰყავს 2000 მგზავრი (2013 წ. მონაცემებით). თბილისში “თ. ც. ა-ის” გარდა მოქმედებს დიდუბის, ნავთლულის,

გლდანის ავტოსადგურები და ავტოსადგური „ოკრიბა“.
